

2014. 10. 12.
P. u. 18. vasárnap
A 7. egyetemes zsinat atyái
1. hang

Ft. tropár, 1. hang



Ha-bár sí-rod kö-ve a zsidók által megpecsétel-te - tett, és leg-szen-tebb tes-ted
katonák által ő-riz-te-tett, még-is föl-tá-mad-tál harmadnapon, Üdvö-zi - tőnk,
a-ján - dé-koz-ván é - letet a vi-lág-nak. A - zért, ó É - let - a - dó, a mennyei
Erők kiáltják né - ked: Di - cső - ség a te fel-tá-madásod-nak, Krisz-tus! Di - cső - ség
a te u - ral - ko - dá sod - nak! Dicsőség a te gondviselésednek, egyetlen
Em-ber-sze-re - tő!

Tropár, zsinati atyák, 8. hang, A-változat



Di-cső - í-tett vagy te, Krisz - tus Is-te-nünk, ki e föld-re vi-lá-gí-tók gya-nánt
a szent - a - tyá - kat ren-del-ted, ő - ál - ta - luk ta-nít-ván mind-nyá-jun-kat az i-gaz
hit - re. Nagy - ir - gal - mú U-runk, di - cső - ség né-ked!

Tropár, zsinati atyák, 8. hang, B-változat



Di-cső-í-tett vagy te, Krisz - tus Is-te-nünk, ki e föld-re világítók gyanánt a
szent-a-tyá-kat ren - del-ted, ő-ál-ta-luk ta-nít-ván mind-nyá-jun-kat az i-gaz
hit - re. Nagy-ir-gal-mú U-runk, di - cső - ség né-ked!

Ft. konták, 1. hang



Föl-tá-mad-tál di-cső-séggel a sír - ból, és a vi-lá-got is föl-tá-masz-tot-tad,
mi-ért a mi em-be-ri természetünk, mint Istent, magasztal té - ged, mert a
ha-lál ál-ta-lad el - e-nyé-szett. Á-dám vi-ga-doz, a bilincseiből megszabadult
Éva ör-ven - dez, szív-ből kiáltván hoz-zád: te vagy Krisztus, ki mindnyájunknak
föltámadást a-ján dé-koz - tál.

Dicsőség, 8. hang, konták dallam



Di-cső-ség az A-tyá-nak és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek.

Konták, zsinati atyák, 8. hang

Az apostolok hir-de-té-sé-ben és a zsinati atyák ítéletében van az Egyház hitbéli
egysége meg-e-rő-sít-ve mely a mennyből eredő igazság köntő-sét vi-sel-ve,
kor-mányozza és vezérli a vallástudo-mány nagy tit-kát.

Most és, 1. hang, tropár dallam

Most és min-den-kor és örökkön-ö-rök-ké. A - men.

Istenszüldő, 1. hang

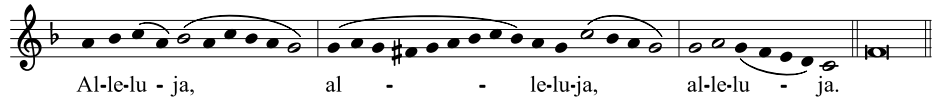
Ki szü-le-té-sed által megszentelted a Szűz mé - hét, és meg-ál-dot-tad
Simeon kar-ja-it, és már mos-tan-tól üd-vösségünk eszközlésében fá-ra-do - zol,
Krisz-tus Is-te-nünk, bé-kél-tesd meg a vi-szálykodásban élő né-pe - ket,
e-rő-sítsd meg az igazhitű ural-ko-dó-kat és né-pe-det, me-lyet meg-ked-vel-tél,
egyetlen Em-ber-sze-re - tó!

Prokimen, 1. hang

U-runk, legyen raj-tunk ir-gal - mad, a - mint ben - ned
bíz - tunk, a - mint ben-ned bíz - tunk.

Vers: Örvendjetek igazak az Úrban, * az igazakhoz illik a dicséret,

Alleluja, 1. hang



Vers: 1. Isten, ki megtorlást adsz nekem, a népeket alám vetted,
én szabadítóm haragos ellenségeimtől.

2. Nagy szabadulást adtál királyodnak,
és irgalmasságot cselekszel fölkenetteddel, Dáviddal
és az ő ivadékával mindörökké.

Áldozási vers

Dicsérvjétek Istent...